
ANNO DOMINI MCXXIV

ERNULFUS

ROFFENSIS EPISCOPUS

NOTITIA HISTORICA LITTERARIA.

(WARTHON, *Anglia sacra*. t. II, Præf., p. XXX.)

Ernulfus, Roffensis episcopus, qui sedem ab anno 1114 ad 1124 tenuit, librum compilavit de Ecclesiæ Roffensis fundatione, dotatione, chartis, placitis aliisque rebus ad eam spectantibus. Codicem in Archivio Ecclesiæ Roffensis asservatum decanus et capitulum Roffense benignitate summa mihi transmiserunt. Plurimis nostræ gentis antiquariis *Textus Roffensis* titulo innotuit. In fronte libri hanc inscriptionem manus antiquissima apposuit *Textus de ecclesia Roffensi per Ernulfum episcopum*. Continet autem plura monumenta tam Latine quam Saxonice scripta, videlicet: Leges Ethelberti, Alfredi, Guthrunni, Edwardi, Edmundi et Ethelredi regum, Saxonice; Exorcismum Ordalii, Leges Canuti regis, Constitutiones Willelmi I regis, Excerpta ex decretis pontificum, Institutiones Henrici I regis, anno 1101 latis, successionem pontificum et imperatorum Romanorum, pontificum Jerosolymitanorum et quatuor sedium patriarchalium; Nomina archiepiscoporum et episcoporum Angliæ a S. Augustino per singulas sedes distributa, Latine; Judicia civitatis Lundoniæ, Genealogiam Edwardi regis ab Adamo, Genealogiam omnium Angliæ heptarcharum ab Adamo, Saxonice; privilegia, chartas, ordinationes, etc. Ecclesiæ Roffensis Latine et Saxonice. Nulla habentur in codice, Ernulfi ætate inferiora; si demas 13 nomina in Catalogo archiepiscoporum Cant., et 15 nomina in Catalogo episcoporum Roff., quæ ab aliena manu diversis sæculis accesserunt, ut ex litteris et atramento constat. Quædam enim manus episcoporum sex Ernulfum sequentium nomina adjecit; cni alia manus recentior episcoporum novem succedentium nomina apposuit. His addenda sunt pauca quædam de rebus tempore Joannis et Ascelini episcoporum gestis, post folium 203 congesta. Cætera omnia manu Ernulfo cœva scripta sunt. Leviora forsitan hæc videri possent, ni quis ea quæ ad Historiam Roffensem ex hoc codice adnotantur inspexerit. Ista enim nos præfari debuisset tunc facile liqueret. Cæterum aliis ingenii monumentis Ernulfus inclaruit. In his exstat epistola ad Walkelinum Wintoniensem episcopum *De incertis conjugiiis* præclara; quam R. P. Lucas Dacherius in Spicilegio suo evulgavit tom. III, p. 410 (ed. it. fol. t. III, pag. 464). Habetur eadem Ernulfo inscripta in codice vetustissimo bibliothecæ Lambethanæ, vix unico apice a Dacheriana diversa. Turpissime vero hallucinatus est Baleus (cent. II, c. 70), qui opera quædam Arnulphi Lexoviensis episcopi et Arnoldi Bonævallis abbatis Arnulpho Roffensi episcopo inscripsit, eundemque permiscuit cum Arnulpho presbytero, quem Romanorum clericorum insidiis Honorii II papæ tempore Platina refert (*Vita Honor. II*) fuisse sublatum, dum in Romanæ curiæ vitia acrius inveheretur. Reipsa enim Arnulphus ille concionator toto cœlo diversus erat a Roffensi nostro, qui ante inceptum Honorii pontificatum obiit. Veritas autem Baleo parum curæ erat, dummodo Romanæ Ecclesiæ inimicorum numerum augere posset. Cæterum nos insigniora Ecclesiæ Roffensis monumenta ex Ernulfi farragine delectu habito exscripsimus, et nunc primum evulgavimus.
